

§ 14. Urzędy celne mogą w uzasadnionych przypadkach zwalniać od należności celnych stanowiące własność podróźnych przedmioty ich osobistego użytku, przesyłane im już po zakończeniu podróży, jeśli przesłanie następuje w okresie 6 miesięcy po zakończeniu podróży.

§ 15. Decyzje w sprawach o zwolnienia przewidziane w § 13 ust. 1 i w § 14 po upływie 6 miesięcy od przekroczenia granicy lub od zakończenia podróży wydaje Centralny Zarząd Celny;

4) § 21 otrzymuje brzmienie:

„§ 21. Nowe i używane przedmioty, stanowiące mienie osób innych niż wymienione w §§ 17—20, przemieszczających się do kraju na stałe po rocznym co najmniej pobycie za granicą, zwalnia się od należności celnych przywózowych, jeżeli rodzaj i ilość tych przedmiotów wskazują na ich przeznaczenie do użytku osobistego, domowego lub do wykonywania zawodu; warunkiem zwolnienia jest przedstawienie spisu tych przedmiotów, potwierdzonego przez zagraniczny urząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub władze administracyjne dotychczasowego miejsca zamieszkania na dowód, że stanowią one mienie osoby przemieszczającej się.”;

5) w § 23 po treści dotychczasowej wprowadza się nowe zdanie w brzmieniu:

„Centralny Zarząd Celny może również udzielić zwolnienia od należności celnych pomimo niezgłoszenia przy odprawie pierwszej partii.”;

6) w § 28 ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zbiory znaczków filatelistycznych o wartości do 1.000 zł; wartość ustala Zarząd Główny lub oddział wojewódzki Polskiego Związku Filatelistycznego.”;

7) w § 42:

a) skreśla się wyraz „wywózowych”,

b) po pkt 1 wprowadza się nowy pkt 2 w brzmieniu:

„2) przedmioty przywożone przez urzędy, przedsiębiorstwa państwowe i instytucje oraz organizacje polityczne, społeczne lub zawodowe, a przeznaczone do ich użytku służbowego lub związane z zakresem ich statutowej działalności.”;

c) dotychczasową treść pkt 2 oznacza się jako pkt 3;

8) § 46 otrzymuje brzmienie:

„§ 46. Zwalnia się od należności celnych przywózowych i wywózowych wszelkie dokumenty i akta, również w sprawie.”;

9) §§ 56 i 57 otrzymują brzmienie:

„§ 56. Przedmioty wysyłane za granicę do użytku służbowego placówek polskiej służby zagranicznej oraz placówek zagranicznych innych urzędów, instytucji i jednostek gospodarki uspołecznionej zwalnia się od należności celnych wywózowych po przedstawieniu za-

świadczenia urzędu, instytucji lub jednostki gospodarki uspołecznionej, stwierdzającego przeznaczenie przesyłki.

§ 57. Przedmioty służące do użytku służbowego placówek polskiej służby zagranicznej oraz placówek zagranicznych innych urzędów, instytucji i jednostek gospodarki uspołecznionej zwalnia się od należności celnych przywózowych po przedstawieniu zaświadczenia placówki, urzędu, instytucji lub jednostki gospodarki uspołecznionej, że przedmioty te służyły do użytku służbowego.”;

10) dotychczasową treść § 58 oznacza się jako ust. 1, po czym wprowadza się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zwalnia się od należności celnych wywózowych przedmioty wywożone lub wysyłane za granicę przez osoby stale zamieszkałe w kraju, a zakupione za granicę środki płatnicze, o ile rodzaj i ilość tych przedmiotów nie wskazują na ich przeznaczenie handlowe. Zwolnienie następuje po przedstawieniu rachunku wystawionego na nazwisko wywoźącego przez upoważniony punkt sprzedaży.”;

11) po § 60 wprowadza się nowe §§ 61 i 62 w brzmieniu:

„§ 61. Urzędy celne mogą w uzasadnionych przypadkach zwalniać od należności celnych częściowo, a w wyjątkowych przypadkach całkowicie:

1) przedmioty przesyłane z zagranicy dla osób pozostających na wyłącznym utrzymaniu instytucji opieki społecznej, dla osób znajdujących się w wyjątkowo trudnych warunkach materialnych oraz dla młodzieży studiującej, której wyłącznym źródłem utrzymania jest stypendium,

2) używane: odzież, bieliznę i obuwie oraz lekarstwa, wysyłane jako pomoc dla rodzin zamieszkałych za granicą.

§ 62. Urzędy celne mogą częściowo zwalniać od należności celnych:

1) w przywozie i wywozie — przedmioty, których wartość została poważnie obniżona w wyniku zepsucia, uszkodzenia lub zużycia, a taryfa celna nie przewiduje odrębnych stawek dla przedmiotów używanych lub nie przewiduje stosowania takich stawek w odniesieniu do danej osoby otrzymującej (wysyłającej) takie przedmioty,

2) w przywozie — przedmioty, od których należne cło przekracza wartość towaru na rynku wewnętrznym, a ilość i rodzaj towaru nie wskazują na jego przeznaczenie handlowe.”;

12) dotychczasową treść §§ 61 i 62 oznacza się odpowiednio jako §§ 63 i 64.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: W. Trąpczyński

80

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 stycznia 1961 r.

w sprawie gospodarowania niektórymi materiałami drzewnymi.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1956 r. w sprawie zakresu działania Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego (Dz. U. Nr 30, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących materiałów drzewnych:

- 1) grubizny drewna okrągłego iglastego o średnicy 7 cm i wyżej, mierzonej wraz z korą w cieńszym końcu,
- 2) grubizny drewna okrągłego liściastego o średnicy 20 cm i wyżej, mierzonej wraz z korą w cieńszym końcu,
- 3) papierówki iglastej i liściastej,
- 4) materiałów tartych i ciosanych

— pochodzących:

- a) z lasów i zadrzewień państwowych nie wchodzących w skład państwowego gospodarstwa leśnego,

b) z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o jednostkach bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć:

- 1) przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje państwowe nie podlegające Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,
- 2) organy sprawujące zarząd mienia gromadzkiego, wspólnoty gruntowej, rolnicze spółdzielnie produkcyjne oraz osoby fizyczne.

§ 3. 1. Jednostki państwowe zarządzające lasami i zadrzewieniami obowiązane są zgłosić każdorazowo pozyskane i zaprzychodowane drewno do dyspozycji okręgowych zarządów lasów państwowych.

2. Zgłoszone drewno okręgowe zarządy lasów państwowych przeznaczają w pierwszym rzędzie na potrzeby jednostki zarządzającej lasami lub zadrzewieniami w ilości nie przekraczającej przyznanego jej przydziału drewna. Ewentualna nadwyżka drewna podlega nabyciu przez jednostki wymienione w § 6 pkt 1.

§ 4. 1. Posiadacze lasów, którzy na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych (Dz. U. Nr 29, poz. 166), zwanej dalej „ustawą”, otrzymali zezwolenie na wyrąb drzew lub drzewostanów, oraz posiadacze zadrzewień mogą:

- 1) zużyć pozyskane drewno na własne potrzeby,
- 2) zbyć pozyskane drewno jednostkom wymienionym w § 6,
- 3) zbyć pozyskane drewno innej osobie fizycznej na jej własne potrzeby bez prawa dalszej odprzedaży.

2. Przez własne potrzeby posiadacza lasu bądź nabywcy drewna od posiadacza lasu rozumie się zużycie drewna we własnym gospodarstwie w stanie okrągłym lub w postaci tarcicy, przerób tego drewna lub wyprodukowanej z niego tarcicy na wyroby przeznaczone do użytku własnego oraz na zbyć pod warunkiem posiadania do tego uprawnień, wymaganych przez obowiązujące przepisy na produkcję określonych wyrobów przeznaczonych na zbyć.

3. Przez określenie „inna osoba fizyczna” należy rozumieć również osoby prowadzące warsztaty rzemieślnicze.

§ 5. 1. W celu nadania materiałów drzewnych określonych w § 1 do przewozu kolejami lub innymi publicznymi środkami lokomocji nadawca będący jednostką określoną w § 2 pkt 2 obowiązany jest uzyskać na liście przewozowym poświadczenie legalności ich pochodzenia. W stosunku do drewna, nabytego od przedsiębiorstw państwowych i uspołeczniczonych uprawnionych do sprzedaży drewna, dokument nabycia drewna stanowi dowód legalności jego pochodzenia, natomiast w stosunku do drewna pochodzącego z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa oraz z lasów stanowiących własność Państwa, a oddanych w zarząd i bezpłatne użytkowanie rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, jak również lasów stanowiących mienie gromadzkie, poświadczenie legalności pochodzenia drewna stanowi zaświadczenie wydane przez właściwy do spraw leśnictwa organ prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może w drodze zarządzenia podanego do publicznej wiadomości wprowadzić zakaz wywozu poza granice województwa lub poszczególnych powiatów drewna pochodzącego z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa oraz z lasów stanowiących własność Państwa, a oddanych w zarząd i bezpłatne użytkowanie rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, jak również z lasów stanowiących mienie gromadzkie, jeżeli potrzeby zaopatrzenia w drewno ludności wiejskiej województwa lub powiatów nie są w pełni zaspokojone.

§ 6. Nabywanie materiałów drzewnych, o których mowa w § 1, powierza się na zasadach wyłączności:

- 1) okręgowym zarządom lasów państwowych działającym przez zespoły nadleśnictw, nadleśnictwa, zespoły składnic i składnice — w odniesieniu do materiałów wymienionych w § 1 pkt 1, 2 i 3,
- 2) rejonom przemysłu leśnego, działającym przez tartaki i fabryki oklein, oraz fabrykom sklejek i samodzielnymi zakładom przemysłu leśnego — w odniesieniu do materiałów wymienionych w § 1 pkt 1 i 2, które bez konieczności odmanipulowywania asortymentów nieprzydatnych odpowiadają ich celom produkcyjnym, a więc tylko w odniesieniu do tych dłużyc, kłód i wyrzynków, które w całości odpowiadają normom surowca tartaczno-okleinowego, sklejkowego itp., oraz w odniesieniu do materiałów wymienionych w § 1 pkt 4.

§ 7. Okręgowe zarządy lasów państwowych obowiązane są do nabycia każdej dowiezionej do miejsc skupu ilości drewna, o którym mowa w § 1 pkt 1, 2 i 3.

§ 8. Przepis § 1 nie dotyczy zobowiązań wynikających ze służebności gruntowych oraz surowca drzewnego pochodzącego z państwowych zadrzewień przydrożnych, który przeznaczony został na sprzedaż rynkową do dyspozycji organów administracji prezydiów rad narodowych.

§ 9. 1. Jednostki określone w § 2 oraz jednostki podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego mogą przyjąć w celu usługowego przetarcia drewno bez względu na jego grubość dopiero po stwierdzeniu legalności jego pochodzenia.

2. Dowód legalności pochodzenia drewna dla celu określonego w ust. 1 stanowią:

- 1) dla drewna nabytego od przedsiębiorstw państwowych i uspołeczniczonych uprawnionych do jego sprzedaży — dokument nabycia,
- 2) dla drewna pochodzącego z lasów nie stanowiących własności Państwa oraz z lasów stanowiących własność Państwa, a oddanych w zarząd i bezpłatne użytkowanie rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, jak również z lasów stanowiących mienie gromadzkie — zezwolenie na wyrąb drzew wydane w trybie art. 17 ustawy,
- 3) dla drewna pochodzącego z zadrzewień nie stanowiących własności Państwa — zaświadczenie wydane przez prezydium gromadzkiej rady narodowej,
- 4) dla drewna wymienionego w pkt 2 i 3 w przypadku, gdy było ono przewiezione publicznym środkiem lokomocji — zaświadczenie określone w § 5 ust. 1.

§ 10. Jednostki określone w § 9 obowiązane są do prowadzenia dla drewna przyjętego w celu usługowego przetarcia:

- 1) książki kontroli przetarcia drewna według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) kwitariusza przyjęcia drewna na skład według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia,
- 3) kwitariusza wywozu materiałów tartych według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 11. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 15 grudnia 1959 r. w sprawie gospodarowania niektórymi materiałami drzewnymi (Monitor Polski z 1960 r. Nr 11, poz. 52).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

Pieczętka tartaku

Załącznik nr 2.

Dnia .. 19 .. r.

KWIT Nr
przyjęcia na skład drewna do przetarcia

W dniu przyjęto od Ob
zamieszkałego w na podstawie *)
nr z dnia następujące dłużyce (kłody) do przetarcia:

Nr	Gatunek	W y m i a r y		M a s a m ³
		długość	średnica	

*) Wymienić właściwy dowód spośród określonych w § 9 ust. 2 zarządzenia.

(podpis)

Pieczętka tartaku

Załącznik nr 3.

Dnia .. 19 .. r.

KWIT Nr
wywozowy na materiały tarte

Tartak niniejszym zaświadcza, że Ob.
ze wsi gromady wiezie w dniu 19 .. r. własne ma-
teriały tarte, pochodzące z przetarcia dostarczonego przez niego surowca okrągłego w ilości sztuk kłód
. m³, a mianowicie :

bale	sztuk	m ³
deski	sztuk	m ³
krawędziaki	sztuk	m ³
inne materiały		
tarte (podać rodzaj)	sztuk	m ³

Niniejszy kwit wystawiono na podstawie *) z dnia nr
oraz książki kontroli przetarcia drewna nr porządkowy

(kierownik tartaku)

*) Wymienić właściwy dowód spośród określonych w § 9 ust. 2 zarządzenia.

81

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 31 stycznia 1961 r.

dotyczące zmiany zarządzenia nr 113 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 maja 1952 r. w sprawie prowadzenia teatrów świetlnych oraz publicznego rozpowszechniania filmów przez osoby fizyczne, osoby prawne i inne jednostki organizacyjne nie podlegające Centralnemu Urzędowi Kinematografii.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 66, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 113 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 1952 r. w sprawie prowadzenia teatrów świetlnych oraz publicznego rozpowszechniania filmów przez osoby fizyczne, osoby prawne i inne jednostki organizacyjne nie podlegające Centralnemu Urzędowi Kinematografii (Monitor Polski Nr 451, poz. 693) wprowadza się następującą zmianę:

w § 2 po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„ 4) zakłady pracy, instytucje i organizacje społeczne, o ile ograniczone jest do pracowników tych zakładów i instytucji lub członków organizacji społecznych w celach oświatowo-instruktażowych i wychowawczych oraz odbywa się przy pomocy aparatu projekcyjnego wąskotaśmowego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *T. Galiński*